Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 18 maj 2017 *

”Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Fordran som innehas av ett bolag vars majoritetsägare är den rumänska staten, mot ett bolag som är helägt av denna stat — Överlåtelse till betalning — Begreppet statligt stöd — Skyldighet att underrätta Europeiska kommissionen”

I mål C-150/16,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Curtea de Apel Craiova (Appellationsdomstolen i Craiova, Rumänien) genom beslut av den 3 mars 2016, som inkom till domstolen den 14 mars 2016, i målet

Fondul Proprietatea SA

mot

Complexul Energetic Oltenia SA,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.L. da Cruz Vilaça (referent) samt domarna M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits och F. Biltgen,

generaladvokat: N. Wahl,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Fondul Proprietatea SA, genom C. Dontu, D. Petrache och A. Dăscălescu, avocați,

— Rumäniens regering, genom R.H. Radu, R. Mangu och M. Bejenar, samtliga i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom L. Nicolae och P. Němečková, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: rumänska.

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 107 och 108.3 FEUF.

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Fondul Proprietatea SA (nedan kallat Fondul) och Complexul Energetic Oltenia SA (nedan kallat CE Oltenia), angående ett yrkande om ogiltigförklaring av beslutet av CE Oltenias bolagsstämma att godta en överlåtelse till betalning (betalning i annan form) av en fordran mot Electrocentrale Grup SA (nedan kallat Electrocentrale).

Rumänsk rätt

3 Artikel 1469.2 i civillagen (codul civil) stadgar att ”[b]etalning består i erläggande av en summa eller i förekommande fall utförande av någon annan prestation som utgör själva föremålet för förpliktelsen”.

4 I artikel 1609 i civillagen föreskrivs följande:

”1) Novation föreligger när gäldenären åtar sig en ny förpliktelse gentemot borgenären som ersätter den äldre förpliktelsen, vilken upphör.

2) Novation föreligger också när en ny gäldenär ersätter den äldre gäldenären, vilken befrias från sin förpliktelse av borgenären. Den äldre förpliktelsen upphör därmed. I det fallet sker novationen utan den äldre gäldenärens samtycke.

3) Novation föreligger också när en ny borgenär genom ett nytt avtal ersätter den äldre borgenären, varvid gäldenären befrias från sin förpliktelse gentemot den äldre borgenären. Den äldre förpliktelsen upphör därmed.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

5 CE Oltenia, som till 77,17 procent ägs av den rumänska staten och till 21,53 procent av Fondul, hade en fordran mot Electrocentrale, som är helägt av den rumänska staten, på 28 709 475,13 rumänska lei (RON) (ungefär 6,4 miljoner euro).

6 Den 27 september 2013 godkände CE Oltenias bolagsstämma överföring till detta bolag av äganderätten till värmekraftverket i Chișcani (Rumänien), tillhörande Electrocentrale, som överlåtelse till betalning (nedan kallat det omtvistade beslutet).

7 Eftersom värmekraftverket i Chișcani värderades till 36 810 200 RON (ungefär 8,2 miljoner euro), erlade CE Oltenia ett belopp på 8 100 724,87 RON (ungefär 1,8 miljoner euro) till Electrocentrale, det vill säga mellanskillnaden mellan kraftverkets värde och Electrocentrales skuld. CE Oltenia övertog också 280 av Electrocentrales anställda, som arbetade vid kraftverket i Chișcani, liksom utsläppsrätter för växthusgaser avseende kraftverket.

8 Den 24 december 2013 väckte Fondul talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet. Talan ogillades, varpå Fondul överklagade till Curtea de Apel Craiova (Appellationsdomstolen i Craiova, Rumänien).

9 Fondul har inför den domstolen gjort gällande att eftersom kraftverket i Chișcani inte är lönsamt, gav betalningen i form av detta kraftverk inte CE Oltenia någon fördel, utan var bara till nytta för Electrocentrale, som därmed befriades från den börda kraftverket utgjorde och därigenom kunde hålla sig kvar på marknaden för tillhandahållande av elenergi.

10 Mot denna bakgrund beslutade Curtea de Apel Craiova (Appellationsdomstolen i Craiova) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Utgör det statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF att CE Oltenias bolagsstämma beslutade – med den rumänska statens röster genom ekonomiministeriets energiavdelning, i egenskap av innehavare av 77,17 procent av aktiekapitalet i detta bolag – att godkänna dels att Electrocentrales skuld på 28 709 475,13 RON till CE Oltenia skulle infrias genom överlåtelse till betalning [genom överföring av äganderätten till] en tillgång bestående av de egendomar som är registrerade under nummer 70301 i lagfartsboken för Chișcani kommun, Brăila distrikt, dels att Electrocentrale skulle erhålla skillnaden mellan tillgångens marknadsvärde och värdet på CE Oltenias fordran? Är det, mer specifikt, fråga om en åtgärd som i) finansieras av staten eller med hjälp av statliga medel, ii) har selektiv karaktär och iii) kan påverka handeln mellan medlemsstaterna?

2) Om den första frågan besvaras jakande, var detta statliga stöd då föremål för anmälningsskyldighet enligt artikel 108.3 FEUF?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

11 Den hänskjutande domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida det, under sådana omständigheter som i det nationella målet, kan utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF att ett bolag som är majoritetsägt av en medlemsstat som betalning av en skuld godtar överlåtelse av en tillgång vilken ägs av ett annat bolag som är helägt av samma medlemsstat och samtidigt erlägger ett belopp motsvarande mellanskillnaden mellan tillgångens uppskattade värde och skuldbeloppet.

12 Domstolen vill inledningsvis påpeka att Europeiska kommissionens behörighet att bedöma huruvida ett stöd är förenligt med den inre marknaden inte hindrar att en nationell domstol begär förhandsavgörande från EU-domstolen rörande tolkningen av begreppet stöd. EU-domstolen kan således tillhandahålla den nationella domstolen uppgifter om tolkningen av unionsrätten som gör det möjligt för den nationella domstolen att avgöra huruvida en nationell åtgärd ska kvalificeras som ”statligt stöd” i den mening som avses i unionsrätten (dom av den 19 mars 2015, OTP Bank, C-672/13, EU:C:2015:185, punkt 30 och där angiven rättspraxis).

13 Enligt domstolens fasta praxis måste samtliga följande villkor vara uppfyllda för att en nationell åtgärd ska anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. För det första ska det handla om ett ingripande från staten eller med hjälp av statliga medel. För det andra måste denna åtgärd kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna. För det tredje ska åtgärden ge mottagaren en selektiv fördel. För det fjärde ska åtgärden snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen (se, bland annat, dom av den 19 december 2013, Association Vent De Colère! m.fl., C-262/12, EU:C:2013:851, punkt 15, dom av den 22 oktober 2015, EasyPay och Finance Engineering, C-185/14, EU:C:2015:716, punkt 35, och dom av den 21 december 2016, kommissionen/World Duty Free Group SA m.fl., C-20/15 P och C-21/15 P, EU:C:2016:981, punkt 53).

Villkoret att åtgärden ska finansieras av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel

14 För att förmåner ska anses vara stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF krävs för det första att de tilldelas direkt eller indirekt genom statliga medel och för det andra att de kan tillskrivas staten (dom av den 16 maj 2002, Frankrike/kommissionen, C-482/99, EU:C:2002:294, punkt 24 och där angiven rättspraxis, och dom av den 19 december 2013, Association Vent De Colère! m.fl., C-262/12, EU:C:2013:851, punkt 16).

15 Vad gäller villkoret att fördelen ska beviljas direkt eller indirekt genom statliga medel, följer det av domstolens fasta praxis att begreppet stöd är mer allmänt än begreppet subvention, eftersom det inte enbart omfattar konkreta förmåner såsom subventioner som sådana, utan även ingripanden som på olika sätt minskar de kostnader som normalt belastar företagets budget och som därigenom, utan att det är fråga om subventioner i strikt bemärkelse, är av samma beskaffenhet och har identiska effekter (se, bland annat, dom av den 10 januari 2006, Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., C-222/04, EU:C:2006:8, punkt 131, och dom av den 19 mars 2015, OTP Bank, C-672/13, EU:C:2015:185, punkt 40).

16 Domstolen har således slagit fast att artikel 107.1 FEUF omfattar alla ekonomiska medel som myndigheterna faktiskt kan använda för att stödja företag och att det inte är relevant om dessa medel permanent ingår bland statens tillgångar eller inte. Följaktligen är det så, att även om de belopp som motsvarar den aktuella åtgärden inte permanent tillhör statens tillgångar, är det förhållandet att de fortlöpande kontrolleras av staten och således kan disponeras av behöriga nationella myndigheter tillräckligt för att de ska kunna anses utgöra statliga medel (dom av den 19 december 2013, Association Vent De Colère! m.fl., C-262/12, EU:C:2013:851, punkt 21 och där angiven rättspraxis).

17 Vad mer specifikt gäller offentliga företag, såsom CE Oltenia, har domstolen också slagit fast att staten genom sitt dominerande inflytande över dessa företag kan bestämma över användningen av deras medel för att i förekommande fall finansiera specifika förmåner för andra företag (dom av den 16 maj 2002, Frankrike/kommissionen, C-482/99, EU:C:2002:294, punkt 38).

18 Vad vidare gäller villkoret att en stödåtgärd som vidtagits av ett offentligt företag kan tillskrivas staten, framgår det av fast rättspraxis att detta kan härledas ur omständigheterna i det enskilda fallet och det sammanhang i vilket åtgärden vidtagits (dom av den 16 maj 2002, Frankrike/kommissionen, C-482/99, EU:C:2002:294, punkt 55).

19 Domstolen har i detta hänseende bland annat beaktat att organet i fråga inte kunde fatta det omtvistade beslutet utan att ta hänsyn till myndigheternas krav eller att, bortsett från de omständigheter av organisatorisk karaktär som band de offentliga företagen till staten, dessa företag, vilka förmedlat stödet, skulle ta hänsyn till anvisningarna från staten. Andra omständigheter kan även vara av vikt för att avgöra om en stödåtgärd som vidtagits av ett offentligägt företag skall tillskrivas staten. Bland dessa omständigheter märks följande:

— Huruvida företaget har införlivats med den offentliga förvaltningen.

— Beskaffenheten av företagets verksamhet och utövandet av denna på marknaden under normala konkurrensvillkor i förhållande till privata företag.

— Om företagets organisationsform är offentligrättslig eller omfattas av den allmänna bolagsrätten.

— Hur starkt inflytande myndigheterna har över företagets förvaltning.

— Alla andra omständigheter som i det enskilda fallet pekar mot att de offentliga myndigheterna är delaktiga eller att det är osannolikt att de inte är delaktiga i en åtgärd, med beaktande även av åtgärdens omfattning, dess innehåll och villkoren för dess genomförande. (Dom av den 16 maj 2002, Frankrike/kommissionen, C-482/99, EU:C:2002:294, punkterna 55 och 56.)

20 Enbart den omständigheten att ett offentligt företag har bildats som en privaträttslig kapitalassociation är, mot bakgrund av det oberoende som följer av denna rättsliga ställning, inte tillräcklig för att utesluta att en stödåtgärd som ett sådant företag vidtagit ska tillskrivas staten. Förekomsten av en kontrollsituation med de därmed följande konkreta möjligheterna att utöva ett dominerande inflytande innebär att det inte direkt kan uteslutas att staten är delaktig i åtgärder som vidtas av ett sådant företag. Följaktligen kan det inte heller uteslutas att bestämmelserna om statligt stöd i fördraget åsidosätts trots att företagets rättsliga form ska beaktas som en omständighet bland andra för att avgöra huruvida åtgärden ska tillskrivas staten eller ej (dom av den 16 maj 2002, Frankrike/kommissionen, C-482/99, EU:C:2002:294, punkt 57).

21 Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva dels om det omtvistade beslutet utgör en fördel som direkt eller indirekt har beviljats genom statliga medel, dels om detta beslut med hänsyn tagen till de omständigheter som nämns i punkterna 19 och 20 ovan kan tillskrivas den berörda medlemsstaten.

Villkoret att det ska föreligga en selektiv fördel

22 För att en åtgärd ska kunna kvalificeras som statligt stöd krävs enligt artikel 107.1 FEUF bland annat att den ska ge ett företag en selektiv fördel.

23 Fondul anser överlåtelsen till betalning i fråga i det nationella målet utgör ett statligt stöd till Electrocentrale av det skälet att kraftverket i Chișcani, som överförts i CE Oltanias ägo, inte var lönsamt. Den rumänska staten handlade följaktligen inte i allmänintresset eller i CE Oltenias intresse utan eftersträvade endast att ge Electrocentrale en ekonomisk fördel, så att sistnämnda företag kunde hålla sig kvar på elmarknaden.

24 Domstolen noterar att överlåtelse till betalning som godkänts av ett bolag där staten är majoritetsägare inte nödvändigtvis är ett statligt stöd.

25 Enligt fast rättspraxis är de villkor som en åtgärd ska uppfylla för att kunna anses vara ett ”stöd” i den mening som avses i artikel 107 FEUF inte uppfyllda om det mottagande företaget kunde få samma fördel som den som företaget fått genom statliga medel under förhållanden som motsvarar normala marknadsvillkor. När en offentlig borgenär beviljar nedsättning av en fordran som den har mot ett företag, ska denna bedömning i princip ske med tillämpning av kriteriet privat borgenär (se, bland annat, dom av den 24 januari 2013, Frucona Košice/kommissionen, C 73/11 P, EU:C:2013:32, punkterna 70 och 71, och dom av den 21 mars 2013, kommissionen/Buczek Automotive, C-405/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:186, punkterna 31 och 32,).

26 Sådana betalningslättnader utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF om det är uppenbart att det berörda företaget, med hänsyn till omfattningen av den ekonomiska förmånen, inte skulle ha erhållit motsvarande betalningslättnader av en privat borgenär som befann sig i en situation som ligger så nära som möjligt den situation som den offentlige borgenären befinner sig i och försökte få betalt för de fordringar som borgenären hade mot en gäldenär med finansiella svårigheter (dom av den 24 januari 2013, Frucona Košice/kommissionen, C-73/11 P, EU:C:2013:32, punkt 72).

27 Det ankommer på kommissionen att göra en helhetsbedömning och beakta alla de relevanta omständigheterna i det aktuella fallet – bland annat värdet på den tillgång som användes som betalning och det belopp som CE Oltenia erlade – för att avgöra om Electrocentrale skulle ha erhållit jämförbara betalningslättnader av en sådan privat borgenär (se, analogt, dom av den 24 januari 2013, Frucona Košice/kommissionen, C-73/11 P, EU:C:2013:32, punkt 73).

Villkoren om påverkan på handeln mellan medlemsstaterna och snedvridning av konkurrensen

28 Artikel 107.1 FEUF förbjuder stödåtgärder som påverkar handeln mellan medlemsstaterna och snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen.

29 För att en nationell åtgärd ska kvalificeras som statligt stöd, är det inte nödvändigt att styrka att det aktuella stödet faktiskt påverkar handeln mellan medlemsstaterna och snedvrider konkurrensen, utan det räcker att pröva huruvida stödet kan ha en sådan inverkan (dom av den 30 april 2009, kommissionen/Italien och Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, punkt 50, och dom av den 26 oktober 2016, Orange/kommissionen, C-211/15 P, EU:C:2016:798, punkt 64).

30 Det räcker dock inte att påverkan på handeln mellan medlemsstaterna är rent hypotetisk eller presumerad. Det måste således fastställas varför åtgärden i fråga snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och genom sina förutsebara effekter kan påverka handeln mellan medlemsstaterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 april 2009, kommissionen/Italien och Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, punkt 64).

31 I synnerhet ska handeln inom gemenskapen anses påverkad av ett stöd som beviljats av en medlemsstat om detta stöd stärker ett företags ställning i förhållande till andra konkurrerande företag i denna handel (dom av den 10 januari 2006, Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., C-222/04, EU:C:2006:8, punkt 141).

32 Det är i detta sammanhang inte nödvändigt att de gynnade företagen själva deltar i handeln mellan medlemsstaterna. När en medlemsstat beviljar ett stöd till ett företag, kan dess verksamhet inom landet upprätthållas eller öka på grund av detta, med den följden att möjligheterna för företag från andra medlemsstater att träda in på denna medlemsstats marknad minskar (dom av den 14 januari 2015, Eventech, C-518/13, EU:C:2015:9, punkt 67).

33 Med avseende på villkoret om snedvridning av konkurrensen, erinrar domstolen om att stöd som syftar till att befria ett företag från kostnader som detta normalt borde ha burit inom ramen för den löpande driften eller dess normala verksamhet i princip snedvrider konkurrensvillkoren (dom av den 30 april 2009, kommissionen/Italien och Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, punkt 54).

34 Den omständigheten att en ekonomisk sektor, såsom elsektorn, har avreglerats på unionsnivå kan visa att stödet har en faktisk eller potentiell inverkan på konkurrensen, liksom dess påverkan på handeln mellan medlemsstaterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 januari 2006, Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., C-222/04, EU:C:2006:8, punkt 142, och dom av den 5 mars 2015, Banco Privado Português och Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, punkt 51).

35 Som kommissionen har påpekat i sitt skriftliga yttrande, skulle beviljande av stöd genom det omtvistade beslutet kunna påverka handeln, eftersom el är föremål för gränsöverskridande handel. Ett sådant stöd skulle också kunna snedvrida konkurrensen på elmarknaden.

36 I målet vid den nationella domstolen ankommer det på den hänskjutande domstolen att, mot bakgrund av ovannämnda tolkningsdata, avgöra om de två villkoren är uppfyllda.

37 Av vad som anförts följer att den första frågan ska besvaras så, att under sådana omständigheter som i det nationella målet kan beslutet av ett bolag som är majoritetsägt av en medlemsstat att som betalning av en skuld godta överlåtelse av en tillgång vilken ägs av ett annat bolag som är helägt av samma medlemsstat och samtidigt erlägger ett belopp motsvarande mellanskillnaden mellan tillgångens uppskattade värde och skuldbeloppet, utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF, förutsatt att

— det omtvistade beslutet utgör en fördel som direkt eller indirekt beviljats genom statliga medel och kan tillskrivas staten,

— det mottagande företaget inte skulle ha erhållit jämförbara betalningslättnader av en privat borgenär, och

— beslutet kan påverka handeln mellan medlemsstaterna och snedvrida konkurrensen.

38 Det ankommer på den hänskjutande domstolen att avgöra om dessa villkor är uppfyllda.

Den andra frågan

39 Den hänskjutande domstolen vill, för det fall att den första frågan besvaras jakande, med den andra frågan få klarlagt om det statliga stödet i fråga omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 FEUF.

40 Genom artikel 108.3 FEUF införs en förebyggande kontroll med avseende på planerna på att bevilja nytt stöd. Syftet är att endast stöd som är förenliga med den inre marknaden ska genomföras. För att uppnå detta mål skjuts genomförandet av ett planerat stöd upp till dess att det genom kommissionens slutliga beslut inte längre råder några tvivel kring huruvida det är förenligt med den inre marknaden (dom av den 21 november 2013, Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, punkterna 25 och 26).

41 Det ankommer dels på kommissionen, dels på de nationella domstolarna att genomföra kontrollsystemet för statligt stöd, och de innehar därvidlag skilda och kompletterande roller (dom av den 13 februari 2014, Mediaset, C-69/13, EU:C:2014:71, punkt 19).

42 Medan bedömningen av huruvida stödåtgärder är förenliga med den inre marknaden omfattas av kommissionens exklusiva befogenhet, vilken utövas under unionsdomstolarnas överinseende, säkerställer de nationella domstolarna, fram till dess att kommissionen fattar sitt slutliga beslut, skyddet för enskildas rättigheter vid nationella myndigheters eventuella åsidosättande av förbudet i artikel 108.3 FEUF (dom av den 21 november 2013, Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, punkt 28).

43 Av detta följer att för det fall att det omtvistade beslutet skulle utgöra statligt stöd till förmån för Electrocentrale, är de nationella myndigheterna skyldiga att underrätta kommissionen om detta stöd innan åtgärden vidtas, i enlighet med artikel 108.3 FEUF.

44 Av vad som anförts följer att den andra frågan ska besvaras så, att om en nationell domstol kvalificerar det som statligt stöd att ett bolag som är majoritetsägt av en medlemsstat beslutar att som betalning av en skuld godta överlåtelse av en tillgång vilken ägs av ett annat bolag som är helägt av samma medlemsstat och samtidigt erlägga ett belopp motsvarande mellanskillnaden mellan tillgångens uppskattade värde och skuldbeloppet, är myndigheterna i den medlemsstaten skyldiga att underrätta kommissionen innan åtgärden vidtas, i enlighet med artikel 108.3 FEUF.

Rättegångskostnader

45 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (femte avdelningen) följande:

1) **Under sådana omständigheter som i det nationella målet kan beslutet av ett bolag som är majoritetsägt av en medlemsstat att som betalning av en skuld godta överlåtelse av en tillgång vilken ägs av ett annat bolag som är helägt av samma medlemsstat, samtidigt som det förstnämnda bolaget erlägger ett belopp motsvarande mellanskillnaden mellan tillgångens uppskattade värde och skuldbeloppet, utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF, förutsatt att**

   — **det omtvistade beslutet utgör en fördel som direkt eller indirekt beviljats genom statliga medel och kan tillskrivas staten,**

   — **det mottagande företaget inte skulle ha erhållit jämförbara betalningslättnader av en privat borgenär, och**

   — **beslutet kan påverka handeln mellan medlemsstaterna och snedvrida konkurrensen.**

   Det ankommer på den hänskjutande domstolen att avgöra om dessa villkor är uppfyllda.

2) **Om en nationell domstol kvalificerar det som statligt stöd att ett bolag som är majoritetsägt av en medlemsstat beslutar att som betalning av en skuld godta överlåtelse av en tillgång vilken ägs av ett annat bolag som är helägt av samma medlemsstat och samtidigt erlägga ett belopp motsvarande mellanskillnaden mellan tillgångens uppskattade värde och skuldbeloppet, är myndigheterna i den medlemsstaten skyldiga att underrätta kommissionen innan åtgärden vidtas, i enlighet med artikel 108.3 FEUF.**

Underskrifter